

İzbelerde Yatiya Kalan Hüzünüm

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Ocak 2023

Bir düşe meylettim rengârenk bir düşe.

Asılı kaldığım matem rüzgârında islandı tenim ve ölüme ramak kala ıskalandım aslında ıskartaya çıkan bir gemi gibi kundaklanmıştı yalnızlığım ve kaptan köşkümde çıkan yangında tek kıvılcımı bile yok sayamadım.

Yok sayılmakla ilintisi yoktu içimde büyüyen yangının kimine göre yaygaraydı içimin istilasındaki o iç ses en çok da dış sesin tezahüratı sehven ölü bir kuştum belki ölümlü bir nida ve kuyruk sokumuma değin acıların hedefi bulmuştu sonunda sapanacağı yeri.

İçtimada tüm renkler ve izdiham altında yalnızlık

Şarkılar seni söyler

Unutulmuş güftelerde seni koklamak

Beyhude bir hüzünde

Tanrıyı tanımak göğü taramak

Uçuşan mermiler

Kör bir kurşun derinden deler

Seken her hece

Namelerden uyarladığım günlükler

Bir hikâyenin taslağında

Saçımı usulca taradığımda

Tarumar olmuş ruhumdan firar eden her dua

Aşkla kapışan bir yasta

Seni aramak sağda solda

Bilinmez nezdinde sığınmak Tanrıya

Cefalı bir bekleyişse aşk

Soluksuz kaldığım kadar açık havadan uzak

Bir tehdit ki sessizlik

Kilit altına aldığım bir dolabın alt çekmecesini

Saklandığım kadar karanlıktan

Gözümden sakındığımsın gönlüme tuzak kuran

Havadislerle dolu üçüncü sayfası yüreğimin

Sür manşet bu aşksa gizemse tetikleyenim

Ter attığım maden ocağı

Sensin kara elmasım baba yadigârı ruhumda saklı rüzgârım

Meltemin izinde
Matemin gizinde
Mabedimde yaşarken kıt kanaat sevenlerden
Olmadım madem
Mahremdir acılarım
Minyon yüreğimle nasıl da kurcalarım
Bu aşkı bahşeden duyduğum iman
Baş edemediğim kadar hayatla varsın olayım
Ziyan

Bir rüyadır gözümde oynaşan gölgeler
Bir riyadır sevdiğini söyleyen derme çatma yürekler
Bir rivayet ki mutluluk
Kalpazan imgelerden ayırt ettiğim aralıksız attığım nutuk

İzahı yok aşkın
İmanı yok sevdanın
İdraki ne zor yalanların
Yâd edilesi hatıralarım
Kulu kölesi olduğum kadar babadan kalan yadigârın

Kuş kafesidir içine tıklandığım
Kordan heceler asıldığım
Kapısı kırık bir dergâh
Gelen geçenin konakladığı yürek denen seyyah

Manzumelerdir ihtisas alanım
Metruk haneler kapısından kovulduğum
İzbelerde yatıya kalan hüznüm
Beyitler devirip aştığım şiirlerim
Nidası sonsuzdur gönlün
Varlığı kayıtsızdır sevgilinin
Yârim yarenim imanım gönül telim
Hem sızlarım hem çalarım
Hem azığım hem kanıksadığım ahvalim dünya halî
Endamlı mısralardan firar ettim edeli
İdrak ettiğimden de ötesi
İfası zordur yalnızlığın

Hüzün tüneline aralıksız ışığı aradığım

Hazanla iştiğal

Aşksa yürek nasıl da meyyal

Aşka adaklar adadığım

Varım yoğum hemhal olduğum

Azımsandığım ve sakarlığım

Dillerde destan aşkım yalnızlığım

Uçurumun dibinde yuvam

Yuvamda saklı yürek yongam

Aşkım aşikâr aşına olduğum hazan

Meylettiğim kadar güne

Gecelerdir konakladığım

Şiir dilinde hatim indirdiğim imgeler

Diz dize yaşadığım dizeler

Sıralı değil ölüm

Ölümsüzlükse nazire ettiğim

Bir isyan susa kaldığım

Bir feveran sessizliğin kundaklandığı

Varsın olsun bir heyelan senin asi varlığın

Asil yüreğinde konakladığım kadar bahtiyarım...